

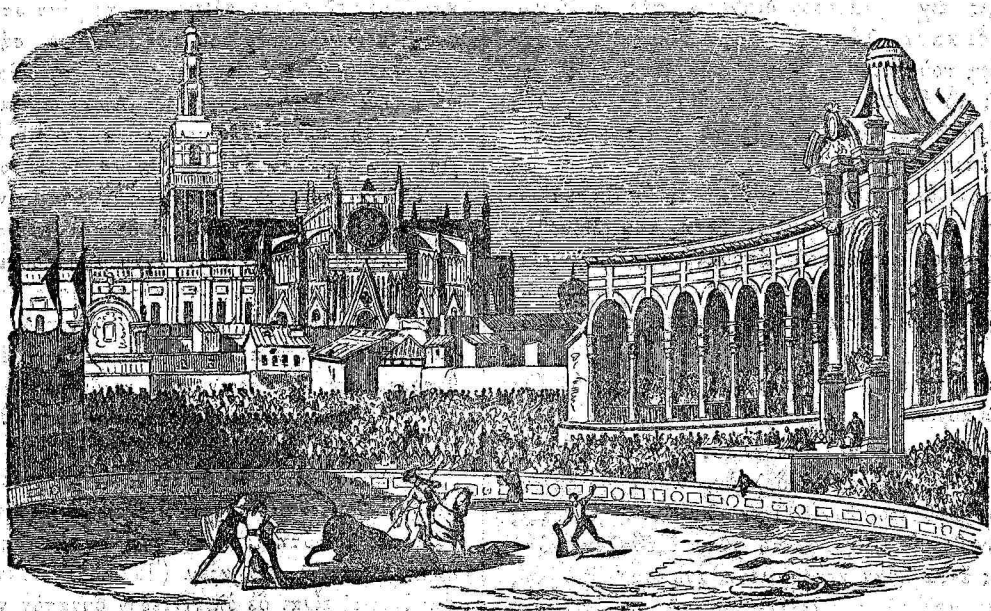
Κατὰ τὰς πρώτας ἑννέα ἡμέρας τοῦ Μοχαρέμ ὄμιλοι ἐπορεύοντο διὰ τῆς πόλεως, ἄδοντες παράπονα, κραυγάζοντες «Χοσεῖν, Χοσεῖν»! — Τῶν μαρτύρων τυπτόντων καὶ πληγονόντων ἐκυτοῦς ἐν ἐξάψει φρενῶν τοιαύτῃ ὥστε πολλάκις ἐλίποθύμουν ἐξ ἀτονίας, ἐνῶ τὸ δράμα τὸ ὁποῖον παρουσίαζε τὴν τύχην τοῦ Χοσεῖν, προσέβαιναν βῆμα πρὸς βῆμα διὰ τῶν διαφόρων αὐτοῦ σκηνῶν, ἕως οὗ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἡ μανία καὶ οἱ ὀδυρμοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔπακρον διὰ τοῦ φόβου τοῦ Χοσεῖν καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη οὐχὶ σπανίως κατέληγε διὰ τῆς σφαγῆς τῶν Σουννητῶν, τῶν ἀντιδοξούντων τοῖς Σχίταις. Ἡ Ῥωσία κατήργησε τὴν τελετὴν ταύτην ἐν τῷ Κζουκάσῳ ἀλλὰ ἐν Περσίᾳ εἶναι ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.

ριεστοιχισμένοι ὑπὸ τῆς αὐλῆς τῶν, προεδρεύουσι τῶν αἵματηρῶν τούτων ἀγῶνων· ὁλοκληρὸς δὲ ὁ στρατὸς κατέχων ἀπέραντον ἀμφιθέατρον, μαρτυρεῖ διὰ κραυγῶν χαρᾶς, ὁποῖαν ἀγάπην ἔχει διὰ τοὺς ἀρχαίους τούτους ἀγῶνας.

Τὸ σημεῖον δίδεται ὁ περίβολος ἀνοίγεται, ὁ Ταῦρος χύνεται ἐν μέσῳ τοῦ ἀμφιθεάτρου, τότε γίνεται θόρυβος φοβερὸς διὰ σαλπείγων συνεπείᾳ τῶν ὁποίων σταματᾷ. Ἀλλ' ἄμεσως ρίπτεται κατὰ τοῦ προστυχόντος ἵππου, ὅστις τὸν πληγώνει, καὶ φεύγει δρομαίως εἰς τὴν ἐτέραν ἄκρην. Ὁ Ταῦρος ἐρεθίζεται τὸν δῶκει ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ρίπτεται ἐπὶ τοῦ στίλβοντος ὑφάσματος τὸ ὁποῖον τῷ παρουσιάζει πολεμιστῆς πεζός.

Ὁ ἐπιδέξιος ἰσπανὸς, ἐν ἀκαρεῖ ἐξακοντίζει ὅξυ

ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ἐν μέσῳ εὐρείας πεδιάδος εἶναι ἐκτεταμένον ἀμφιθέατρον περιστοιχισμένον διὰ βαθμίδων. Ἡ Βασίλισσα ἢ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, θέλοντες νὰ προσελκύωσιν εἰς ἐκυτοῦς τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηκόων των, διὰ τῆς μετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ εὐαρεστοῦντα αὐτοῖς θεάματα, προσκαλοῦσι πολλάκις τοὺς πολεμιστὰς τῶν εἰς τὸ προσφιλέστερον τοῖς Ἰσπανοῖς θέαμα. Ἐνδεδυμένοι λεπτὴν μεταξίνην ἰσοῦντα ἄνευ θώρακος μόνον δὲ ἀκόντιον κραδαίνοντες ἔρχονται ἐπὶ ταχέων ἵππων, ὅπως κτυπήσωσι καὶ καταβάλωσι τοὺς ἀγρίου ταύρους. Στρατιῶται πεζοὶ, ἔχοντες τὴν κόμην περικεκλεισμένην ἐντὸς δικτύων κρατοῦσι διὰ μίᾳς χειρὸς πέπλον πορφυροῦν, ἐκ δὲ τῆς ἄλλης αἰχμηρὰ ἀκόντια. Ὁ δικαστὴς κηρύττει τὸν νόμον, ὅπως οὐδεὶς βοηθήσῃ τοῦ πολεμιστᾶς, καὶ οὐδὲν ἑτερον τοῖς ἐπιτραπῇ, εἰμὴ τὸ ἀκόντιον δι' οὗ νὰ φονεύωσι καὶ ὁ πέπλος ἵνα ἀμύνωνται. Οἱ βασιλεῖς πε-

βέλος τὸ ὁποῖον διανοίγει πληγὴν νέαν, ἐξ ἧς ῥεεῖ τὸ αἷμα κρουνηδόν. Πληγείς διὰ πάντων τῶν ἀκοντίων, τῶν ὁποίων ἡ αἰχμὴ μένει ἐμπεπηγμένη ἐντὸς τῆς πληγῆς, ὁ ταῦρος ἐκβάλλει φοβεροὺς μυκηθμοὺς τινάσσεται διατρέχων τὸ ἀμφιθέατρον, καὶ πίπτει ἐπὶ τέλους ἐξηντηλημένος καὶ νεκρός.

Ἡ βάρβαρος αὕτη συνήθεια καίτοι λίαν μετριάσθαι δὲν ἐξέλιπε δυστυχῶς ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας.

Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΦΑΤ

Εἰς τῶν διακεκριμένων ἱεραποστόλων, ὁ κ. Μαφάτ, ἀπῆλθε τῆς πατρίδος του μεταβάς εἰς Ἀφρικὴν ὅπως διδάξῃ τοὺς ἀγρίους μαύρους τὴν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν. Ἐγεννήθη ἐν Ὀρμστὼν τῆς Σκωτίας τὸ ἔτος 1795 ἐξ ἀσήμεων ἀλλ' εὐσεβῶν γονέων. Ὅτε ποτε ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ἡ μήτηρ ἐζήτησε πρὸ αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ὅτι ἤθελεν ἀναγι-

νώσκει τὴν ἁγ. Γραφὴν καθ' ἐκάστην καὶ προσεύχεται κατὰ πρωτῶν καὶ ἐσπέραν· κατ' ἀρχάς δ' αἱ εἰ-
δίστασε, ἀλλὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ ἀποχω-
ρισμοῦ ὑπεσχέθη καὶ ἤδη δηλοῖται ὅτι εἰς τὴν ὑπό-
σχεσιν ἐκείνην ὀφείλει τὴν χρησιμότητα καὶ εὐτυχίαν
του. Τὸ ἔτος 1816 καὶ τὸ 21 τῆς ἡλικίας του ὁ κ.
Μαφὰτ ἀπῆλθεν ὡς ἱεραπόστολος εἰς τὴν Ἀφρικήν,
μόνος καὶ ἀπροστάτευτος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἤρ-
ξατο τὸ ἔργον του μεταξὺ τῶν Βαχουάνα φυλῶν.
Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1842 εἶχε καταφθίσει ὅχι μόνον νὰ
μάθῃ τὴν γλῶσσαν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἐν αὐτῇ τὰς
ἁγ. Γραφάς. Συνέταξε καὶ βοηθητικὸν βιβλίον καὶ
ἐδίδαξε τοὺς ἀγρίους νὰ ἀναγινώσκωσι τὴν ἰδίαν αὐ-
τῶν γλῶσσαν. Ἦδη δὲ μετὰ 65 ἐτῶν διχμονῇ ἐν

«Βοσκός τις προσῆλθέ ποτε λίαν τεταραγμένος. —
Τί ἔχεις; ἠρώτησα. Ἐχάθηκα, ἀπήντησεν ὁ βοσκός,
«ἀπώλεσα τὸ Εὐαγγέλιον ὅπου μοι ἔδωκας», Μὴ λυ-
πῆσαι εἶπεν ὁ ἱεραπόστολος σοὶ δίδω ἄλλο. Ἀλοίμο-
νον! ἀλοίμονον! ἐστέναξεν καὶ εἶπεν ὁ βοσκός. Ἦξεύ-
ρεις ἀφέντη μου ὅτι ἡμεῖς οἱ βοσκοὶ πολὺ ἐξαρτώμεθα
ἀπὸ τοῦ σκύλου, διότι αὐτοὶ εἶναι καὶ φύλακες καὶ
προστάται ἡμῶν καὶ τῶν ποιμνίων. Λοιπὸν ὁ σκύ-
λος μου εὗρὼν τὸ εὐαγγέλιόν μου κατὰ γῆς τὸ
ἐξέσχισε καὶ πράγματι κατέφαγε καὶ μέρος αὐτοῦ.
Τώρα δὲ φοβοῦμαι ὅτι θὰ γείνη τόσον ἀγαθός, περι-
ποιητικὸς καὶ ταπεινὸς ὥστε οὔτε θὰ γαυγίξῃ οὔτε
θὰ δαγκάνει τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς λύκους! τί γὰρ
κάμω! τί γὰρ κάμω! Τότε ὁ ἱεραπόστολος ὠδήγησε

Ὁ Μαφὰτ.

μέσῳ τῶν μαύρων κατῴρθησε θεῖα συνάρσει νὰ ἐκχι-
στιανίσῃ πολλὰς χιλιάδας ἀγρίων νὰ καταστήσῃ ποτε
αἰμοδόρους κατοίκους εἰρηνικοὺς, νὰ διδάξῃ αὐτοὺς
τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας καὶ τέλος
νὰ σώσῃ αὐτοὺς· ἐκ τε τῆς παρούσης διαφθορᾶς καὶ
τῆς μελλούσης καταδίκης ἰδρυσεν ἐκκλησίαν ἐν αἷς
οἱ κάτοικοι ἤδη προσέρχονται πρὸς λατρείαν τοῦ
Θεοῦ τῇ ἁγ. Γραφῇ καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ.

Τίς δύναται νὰ καυχῇ ἐπὶ πλεονέκτῳ χρησιμώ-
τητι τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρός. Δηγησόμενος τὴν
ἀπλότητά μεθ' ἧς, οἱ ποτὲ ἄγριοι καὶ θηριώδεις τὸν
χαρὰκτῆρα, παραδέχονται τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἔλεγε

καὶ καθυσύχασε τὸν ἀπλοῦν ἐκείνον βοσκὸν ὅστις λα-
βὼν ἕτερον εὐαγγέλιον ἀπῆλθε χαίρων. Οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι λαμβάνουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὡς βρέφη οὔ-
τοι δὲ διὰ τῆς μελέτης, τῆς προσευχῆς τῆς διδα-
σκαλίας καὶ τῆς πείρας ἀνδρίζονται εἰς τὸν χριστια-
νικὸν χαρακτῆρα καὶ οἱ ποτὲ τίγρεις διάγωσι τὸν
βίον τοῦ ἀρνίου χρήσιμοι καὶ εὐτυχεῖς. Πόσον θαυμα-
στὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐν μικρὸν σύγγραμμα ἀ-
πλουστάτου ἀνθρώπου δύναται νὰ κατῴρῃσιν ὅ,τι
οὔτε φυλακαί, οὔτε στρατός, οὔτε ἀστυνομία, οὔτε
ἄρχαι, οὔτε ἄλλη τις δύναμις ἤτοι νὰ ἡθικοποιήσῃ
ἐκχριστιανίσῃ, ἐκπολιτίσῃ τοὺς ἀγρίους. Βεβαίως
λοιπὸν πρέπει νὰ ᾔναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὅπως καὶ πα-

ρακολουθήται ὑπὸ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΙΝΑΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ

Σκῶτος τις εἶχε ληφθῆ αἰχμάλωτος ὑπὸ φυλῆς τινος Ἰνδῶν, καὶ ἐπέκειτο ἡ θυσία τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτε ὁ ἀρχηγὸς υἱοθέτησεν αὐτὸν ὡς υἱὸν τοῦ. Ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ ἐσωτερικόν· ἔμαθε τὴν γλῶσσαν τῶν, ἔμαθε τὰς συνηθείας τῶν καὶ ἐγένετο ἐπιτήδειος εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων τῶν. Μετὰ τινα καιρὸν ἡ αὐτὴ φυλὴ ἐξεκίνησε νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ τότε ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν πολέμου. Ἦτο ἀνάγκη νὰ διαβῶσι παρὰ τὰς γραμμάς τῶν Ἀγγλῶν διαρκούσης τῆς νυκτός. Δίαν πρωτὴ, καθότι ἦτο ἀνοιξίς, ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς ἐξύπνησε τὸν Σκῶτον ἐκ τῆς ἀναπαύσεώς τοῦ τὸν ἔλαβεν εἰς ὕψωμα τι καὶ τῷ ἔδειξε τὰς σκηνάς τῶν συμπολιτῶν τοῦ. Ὁ Γέρων ἐφαίνετο βαθέως τεταραγμένος καὶ ἀνήσυχος. Μετὰ μικρὰν παύσιν εἶπεν. — «Ἀπόλεσα τὸν μόνον μου υἱὸν ἐν τῇ μάχῃ μετὰ τοῦ ἔθνους σου. Εἶσαι σὺ ὁ μόνος υἱὸς τοῦ πατρός σου ζῇ ἔτι αὐτὸς νομίζεις;» Ὁ Σκῶτος ἀπήντησε. — «Εἶμαι ὁ μόνος υἱὸς τοῦ πατρός μου καὶ ἐλπίζω ὅτι ζῇ ἔτι αὐτός.» — Ὁ γηραιὸς ἀρχηγὸς βλέπων ἀσκαρδαμυκεῖ τὸν σύντροφόν του, ἐφώνησε. — «Ἄς χαρῇ ἡ καρδιά σου ἐν τῇ ὥρᾳ σκηνῇ τῆς πρωίας ταύτης· ἡ ἐμὴ εἶναι ἔρημος· ἀλλὰ εἶσαι ἐλεύθερος. Ἐπίστρεψον εἰς τοὺς συμπολίτας σου· ἐπάνελθε εἰς τὸν πατέρα σου, ὅπως χαρῇ οὗτος πάλιν ὅταν βλέπῃ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καὶ τὰ δένδρα ἀνθοῦντα ἐν τῇ ἀνοιξίᾳ.»

Ὁ Λόγαν, ὁ διάσημος Ἰνδὸς ἀρχηγός, ὅστις ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἦν ζηλωτὴς ὁπαδὸς τῶν Ἀγγλῶν, καὶ πολλάκις διεκρίθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν, ἐλήφθη αἰχμάλωτος, καὶ ἤχθη ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνέλευσεως τῆς Βιργινίας, ἥτις ἐδίστασεν ἂν ἔπρεπε νὰ τὸν δικάσῃ ὑπὸ στρατοδικεῖον ὡς στρατιώτην, ἢ ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικεῖου ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Ὁ Λόγαν διέκοψε τὴν συζήτησιν καὶ εἶπεν εἰς τὴν συνέλευσιν ὅτι δὲν εἶχον τὴν δικαιοδοσίαν νὰ δικάσωσιν αὐτὸν διότι οὐδόλως ὤφειλε πίστιν τῷ βασιλεῖ τῆς Ἀγγλίας, ἦν ἀρχηγὸς Ἰνδός, ἀνεξάρτητος παντὸς ἔθνους.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐρωτήσεων αὐτῶν περὶ τῶν αἰτίων δι' ἃ ἔλαβε τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, ἐλάλησεν οὕτω πως εἰς τὴν συνέλευσιν. — «Ἀποτείνομαι εἰς οἰανδήποτε λευκὸν ἄνθρωπον νὰ εἶπῃ ἂν ποτὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωματίον τοῦ Λόγαν πεινῶν, καὶ δὲν τῷ ἔδωκα νὰ φάγῃ· ἂν ποτὲ ἦλθε γυμνός καὶ ῥιγῶν καὶ δὲν τῷ ἔδωκα ἐνδύματα. Κατὰ τὸν τελευταῖον μακρὸν καὶ αἱματηρὸν πόλεμον, ὁ Λόγαν διέτέλεσεν ἀργὸς ἐν τῇ σκηνῇ του, συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης — μάλιστα δὲ τοσοῦτον ὑπῆρξεν ἡ ἀγάπη μου διὰ τοὺς λευκοὺς, ὥστε οἱ τῆς πατρίδος μου μὲ ἐδείκνον διερχόμενοι πλησίον μου, καὶ ἔλεγόν ὁ Λόγαν εἶναι φίλος τῶν λευκῶν. Εἶχον πάντοτε σκο-

πὸν νὰ ζήσω μεθ' ὑμῶν, ἂν μὴ ὁ ταγματάρχης Κρίσσωπ τὸ τελευταῖον ἔαρ, ἐν ψυχρῷ αἵματι καὶ ἀπρόκλητος κατέκοψε τοὺς συγγενεῖς τοῦ Λόγαν μὴ φεισθεὶς οὔτε τῶν γυναικῶν καὶ παίδων μου· ὥστε δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν τῇ κόσμῳ ὁ ὁποῖος νὰ λυπηθῇ δι' ἐμὲ ἀποθνήσκοντα. Τοῦτο μὲ ἔκαμε νὰ λάβω ἐκδίκησιν· ἐφόνευσα πολλοὺς, εἰμὶ ἕτοιμος τώρα ν' ἀποθάνω. Οὐδέποτε ὁ Λόγαν ἠσθάνθη φόβον· οὐδέποτε θέλει στρέψει τὰ νῶτα ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν του. Ποῖος ὑπάρχει ἵνα λυπηθῇ τὸν Λόγαν· οὐδεὶς.»

Ἡ συγκινητικὴ αὕτη ὁμιλία ἐκίνησε τὴν εὐαισθησίαν τῶν ἀκροασαμένων αὐτοῦ. Ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐχειροκρότησε τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ ἀμέσως τὸν ἠλευθέρωσεν. Πᾶσα οἰκία ἐν Βιργινίᾳ ἡμιλλᾶτο νὰ τὸν φιλοξενήσῃ καὶ νὰ τιμῇ τὴν πλειότατον καὶ ἐπείστρεψεν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ χώραν ἐμπλεως δώρων καὶ τιμῶν.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ἡ διάδοσις τῶν νοσοκομείων ἀνά τὴν Ἰαπωνίαν ὑπῆρξε τοσοῦτον ταχεία ὥστε δύναται νὰ ἐφελκυσθῇ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Ἰπῆρχον μὲν ἄσυλα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πάσχοντας, ἐν οἷς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἰατρικὴ προσοχὴ ἐλαμβάνετο, πρὶν ἢ ξένος ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰαπωνίαν. Τινὰ τῶν ἀσύλων τούτων ἦσαν προσκεκολλημένα εἰς ναὸν, καὶ δὲν διέφερον πολὺ τῶν Ἀσκληπείων τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ὑπάρχει συνθήκη ὅταν λαλῶσιν περὶ νοσοκομείων ἐν Ἰαπωνίᾳ νὰ ἀποδίδωσι τὴν ἰδρυσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλλανδῶν. Τὸ πρῶτον νοσοκομεῖον ἐν Ἰαπωνίᾳ ἰδρύθη ἐν Ναγασάκη τὸ 1864 καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἰάπωνος Δρ. Βατσουμουτο, νῦν γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ ἰατρικοῦ κλάδου τοῦ στρατοῦ. Τὰ νοσοκομεῖα ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔχοντα τὴν αὐτὴν χρησιμότητα ὡς τὰ τῆς Εὐρώπης. Τὰ εὐεργετήματα αὐτῶν μόνις ἐκτείνονται εἰς τοὺς πτωχοὺς. Αἱ ἀνώτεροι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τάξεις θεραπεύονται ἐν αὐτοῖς. Τὸ νοσοκομεῖον τὸ ἰδρυθὲν τὸ 1864 ἦτον εἶδος τι σχολείου εἰς ὃ οἱ ἱατροὶ ἐκ πολλῶν μερῶν τῆς χώρας κατέφευγον ὅπως μάθωσιν ὅ,τι δύνανται ἐκ τῆς ἰατρικῆς τῆς δύσεως. Μετὰ τὴν νέαν διαρρύθμισιν τὸ 1868, τὰ νοσοκομεῖα ἀνεπτύχθησαν ταχέως ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι καὶ τοῖς νομοῖς καὶ ἐπὶ χρόνον τινα διετηροῦντο ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ διηυθύνοντο ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Ἐτι βραδύτερον ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν φροντίδα τῶν ἰδρυμάτων τούτων καὶ διώριζε τοὺς ἱατροὺς ἐν αὐτοῖς. Ἀλλὰ τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὄντα ἄξια τοῦ ὀνόματος ὃ φέρουσι τὰ ὅμοια αὐτοῖς καθιδρύματα ἐν Εὐρώπῃ διατελοῦσιν ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῶν.